

[Resa a la Verge del Carme >>>](#) [Canta el "Salve Regina" >>>](#) [Canta l'"Ave Maria" >>>](#)

Història

Des dels antics ermitans que es van establir a la Muntanya Carmel. Els Carmelites han estat coneguts per la seva profunda devoció a la Santíssima Verge. Ells van interpretar el núvol de la visió d'Elías (1 Reis 18, 44) com un símbol de la Verge Maria Immaculada. Ja el segle XIII, cinc segles abans de la proclamació del dogma, el missal Carmelita contenia una Missa per a la Immaculada Concepció.

En les paraules de Benet XVI, 15,VII,06:

"El Carmel, alt promontori que s'alça a la costa oriental del Mar Mediterrani, a l'altura de Galilea, té a les seves faldilles nombroses grutes naturals, predilectes dels eremites. El més cèlebre d'aquests homes de Déu va ser el gran profeta Elies, que al segle IX abans de Crist va defensar valentament de la contaminació dels cultes idolatrics la puresa de la fe en el Déu únic i verdader. Inspirant-se en la figura d'Elies, va sorgir a l'Ordre contemplativa dels «Carmelites», família religiosa que compta entre els seus membres amb grans sants, com Teresa d'Àvila, Juan de la Cruz, Teresa del Nen Jesús i Teresa Benedicta de la Cruz (en aquest segle, Edith Stein). Els Carmelites han difós al poble cristià la devoció a la Santíssima Verge de la Muntanya Carmel, assenyalant-la com a model d'oració, de contemplació i de dedicació a Déu. Maria, en efecte, abans i de manera insuperable, va creure i va experimentar que Jesús, Verb encarnat, és el culmen, el cim de la trobada de l'home amb Déu. Acollint plenament la Paraula, «va arribar feliçment a la santa muntanya» (Oració de la col·lecta de la Memòria), i viu per sempre, en ànima i cos, amb el Senyor. A la Reina de la Muntanya Carmel desitgen avui confiar totes les comunitats de vida contemplativa escampades pel món, de manera especial les de l'Ordre Carmelitana, entre les quals recordo el monestir de Quart, no molt llunyà d'aquí (Vall d'Aosta). Que Maríia ajudi cada cristià a trobar Déu en el silenci de l'oració.

L'estrella del Mar i els Carmelites

Els mariners, abans de l'edat de l'electrònica, depenien de les estrelles per marcar el seu rumb a l'immens oceà. D'aquí l'analogia amb La Verge Maria qui com, estrella del mar, ens guia per les aigües difícils de la vida cap al port segur que és Crist.

Per la invasió dels sarraïns, els Carmelites es van veure obligats a abandonar la Muntanya Carmel. Una antiga tradició ens diu que abans de partir se'ls va aparèixer la Verge mentre cantaven el Salve Regina i ella va prometre ser per a ells la seva Estrella del Mar. Per aquest bell nom coneixien també la Verge perquè la Muntanya Carmel s'alça com una estrella al costat del mar.

Els Carmelites i la devoció a la Verge del Carmen es difonen pel món

La Verge Immaculada, Estrella del Mar, és la Verge del Carme, és a dir a la que des de temps remots es venera en el Carmel. Ella va acompanyar als Carmelites a mesura que l'ordre es va propagar pel món. Als Carmelites se'ls coneix per la seva devoció a la Mare de Déu, ja que en ella veuen el compliment de l'ideal d'Elies. Fins i tot se'ls ha anomenat: "Els germans de Nostra Senyora de la Muntanya Carmel". En la seva professió religiosa es consagraven a Déu i a Maria, i prenen l'hàbit en honor ella, com un recordatori que les seves vides li pertanyien a ella, i per ella, a Crist.

La devoció a la Verge del Carme es va propagar particularment als llocs on els carmelites es van establir.

[Resa a la Verge del Carme >>>](#) [Canta el "Salve Regina" >>>](#) [Canta l'"Ave Maria" >>>](#)